

som jeg er overbevist om, ene har været Meningen hos dem, der nærmere have tænkt over Sagen; thi har Meningen ikke været nogen anden, end at vi skulde have Udbetalingerne henne i en anden Gade lige tæt herved, i Stedet for her paa Slottet i de Lokaler, som den ærede sidste Taler ønskede kunde stilles til Rigsdagens Raadighed, samt at vi skulde forage vort Bogholderi med eet til, saa maa jeg tilføje, at jeg ikke kan være med, idet jeg aldeles ikke kan se, hvad Fordel der agtes opnaaet eller overhovedet kan opnaaes derved. Dette har altsaa for mig været den væsentlige Grund, hvorfor jeg har været med i Udvalget til at tilraade den Indstilling, som Udvalget har givet. I Øvrigt tror jeg, at flere af de finansielle Betragtninger, den ærede sidste Taler gjorde gjældende, trods hans stærke Udtalelser, ikke holde Stik. For det Første maa jeg tillade mig at sige, at den Grund, jeg nylig nævnte, i ethvert Tilfælde paa ingen mulig Maade kunde for Udvalget have nogen Indflydelse ligeoverfor Lovforslaget. Der kan ikke være Tale om at nedlægge Finants hovedkassen, fordi vi ønske at faae dets Lokaler til Brug for Rigsdagen, men dernæst vil et saadant Dulle jo overordentlig let kunne opfyldes paa en anden Maade. Man kunde jo overmaade let tænke sig, at f. Ex. Finants hovedkassen blev flyttet over til den røde Bygning, som ligger lige ved Siden af, og hvis nærmest tilsvarende Lokaler benyttes paa en saadan Maade, at man dog rimeligvis vil indrømme, at der neppe kan være noget Alvorligt til Hinder for, at der gjordes Forandringer, hvorved det blev muligt, at Finants hovedkassens Udbetalinger kunde ske der. Dette tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om, men enten man nu mener det One eller det Andet, saa bør dog dette Spørgsmaal slet ikke være noget Motiv overfor Lovforslaget. Hvad dernæst de finansielle Betragtninger angaar, som ere gjorte gjældende af Udvalget, da er det ikke mig specielt, der har gjort dem gjældende; jeg vilde maaffe have gjort dem gjældende paa en noget anden Maade, men det er ganske vist, at de holde langt mere Stik, end de finansielle Betragtninger, den ærede Formand for Finantsudvalget har gjort gjældende imod dem. Det er jo

for Ex. ingenlunde Tilfældet, som han sagde, at vi bespare 4 Embedsmænd med Pensioner ved at vedtage denne Lov, medens vi derimod i al Evighed vilde beholde disse pensionsberettigede Embeder, dersom vi ikke vedtage Loven. Dernæst er det Andet heller ikke Tilfældet, som han omtalte. Han sagde, at vi maatte lægge Mærke til, at et Gradrag, der i Betænkningen gjøres for Bentepenge og Pensioner, i et hvert Tilfælde kun havde Gyldighed i saa Aar, men hele Loven har jo heller ikke Gyldighed for Andet end for saa Aar. I Modsetning dertil staar, at den Betaling, vi skulle yde Nationalbanken, ogsaa kun gjælder for saa Aar, og der er jo slet ikke noget Urmeligt i, om Nationalbanken efter de saa Aars Forløb kunde finde paa, om jeg saa maa sige, at sætte os Kniven paa Struben og tvinge os til enten at oprette en ny Finants hovedkasse eller til at give en ikke lidt større Betaling til den for at udføre Forretningerne, end der er sluttet Afkord om for de første 5 Aar. Jeg skal ikke forlænge Sagens Behandling videre, men kun udtale, at det paa lignende Maade let vil kunne godtgøres, at de væsentligste af de finansielle Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte, maa ses i et noget andet Lys end det, hvori han saa dem. Her foreligger paa ingen Maade Noget, der kan kaldes varigt, saaledes at vi ere berettigede til at fremskille een Side af Sagen som fort i Modsetning til en anden Side, det Hele er aldeles midlertidigt, og der maatte altsaa kunne opnaas Fordele ved dette Lovforslag, som havde nogen Betydning, dersom man skulde føle Opfordring til at gaa ind paa den. Jeg skal for mit Bedkommende gjentage, at Grunden, hvorfor jeg er imod Lovforslaget, er væsentlig den, at jeg aldeles ikke kan se, at vi ved dette Lovforslag opnaa en eneste Fordel, som kan tillægges nogen afgjørende Betydning, medens jeg derimod ser, at der er forffjellige Misligheder forbundet dermed. Noget Andet var, dersom vi, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen) omtalte, ved at vedtage Loven kom til at træde i Forbindelse med en eller anden Bank, som havde eller etablerede Ud- og Indbetalingssteder rundt omkring i Landet, saaledes at virkelige